

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

8 Ο δὲ (δ) πότε ἐστὶν ἡ χηρὰ (ε) ἔπος δὲ ἠδελφὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπέ-
 9 τάξεν τοὺς οἰκονόμους ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτῆς καὶ τῶν ἀγαθῶν. Καὶ Ἀσιν ἡ βασίλισσα ἐποίησεν
 10 πᾶσαν τὰς γυναικῶν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅτι ὁ βασιλεὺς (ζ) Ἀρταξέρξης. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδό-
 11 μῳ (η) ἡδίας ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, ἔπει τῶν Ἀμάν, καὶ (θ) Βαζάν, καὶ Θάρρα, καὶ Βα-
 12 ραζά, καὶ Ζαβουλὰδ, καὶ Ἀβαταζά, καὶ Θαραζά. τοῖς ἐπὶ δυνάμει τοῖς δακτύλοις τῶ βασι-
 13 λεύς Ἀρταξέρξης, εἰσαγαγὲν πάλιν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν, βασίλισσιν αὐτῆν, καὶ ἐφιδεῖναι αὐ-
 14 τῇ τὸ δάδμα, καὶ δέξαι αὐτὴν (ι) τοῖς ἀρχαῖοις, καὶ τοῖς ἔθροισι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ
 15 ἦν. Καὶ ἐπὶ εἰσήκουσεν (κ) αὐτῇ Ἀσιν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ. καὶ ἐλυμήνη ὁ βασιλεὺς
 16 καὶ ὀργισθῆναι, (λ) καὶ εἶπε τοῖς φίλοις (μ) αὐτῆς, Κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀσιν, ποιήσατε ἐν ἐμοὶ
 17 ὅσα ἂν ἐπιθυμῶμαι αὐτῇ καὶ τῶν νόμων, ὡς εἶπεν ὁ Μουαθῶ πρὸς τὸν βασιλεῦσα καὶ τὰς
 18 ἀρχαῖους, Οὐ τὸν βασιλεῦσα μόνον (ξ) ἠδίκησεν Ἀσιν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τὰς ἐπὶ
 19 τοῖς νόμοις καὶ τὰς ἠγεμένους τῶ βασιλεὺς. (ο) Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλι-
 20 σσας, καὶ (π) ὡς ἀντίπε τῶ βασιλεῦσιν ὡς ἐν ἀντίπε (ρ) τῶ βασιλεῦσιν Ἀρταξέρξης, Οὕτω σπ-
 21 μρον αἱ περηνίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσαν τὰ τῶ βασιλεῦσιν (σ)
 22 λεχθέντα ἐπὶ αὐτῆς, (τ) τολμήσαν ὁμοίως ἀτιμάσαι τὸν ἄνδρα αὐτῶν. Εἰ ἔν δικαί τῶ βα-
 23 σιλεῖ, προσέξατο βασιλικῶν, καὶ ἠγάθη καὶ τὰς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, (ι) καὶ μὴ ἄλλως ἔ-
 24 σθαι, μηδὲ (κ) εἰσθῆται ἐπὶ ἡ βασίλισσα πρὸς (υ) αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς (φ) δῶτο ὁ
 25 βασιλεὺς γυναικὶ κρείττην αὐτῆς. Καὶ ἀκούθη (χ) ὁ νόμος ὁ ἐπὶ τῶ βασιλεὺς, ὃν ἔαν ποιῆ
 26 ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς καὶ ἔτα πᾶσαι αἱ γυναῖκες σπειθήσονται μιμνή τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, ἀπὸ
 27 πρὸς ἔως πνεύου.

Potus autem hic non secundam propositam legem fecit. Sic enim voluit rex, & precepit economos facere voluntatem ipsius, & huiusmodi. Et Astin regina fecit convivium mulieribus in regis, ubi rex Artaxerxes. In die autem septima exhibuit rex dicit ad Aman, & Bazan, & Thara, & Barazi, & Zabulha, & Abatasa, & Tharaba, septem eunuchos ministros regis Artaxerxis, ut introducerent reginam ad ipsum, ad faciendum eam regnare, & circumponendum ei diadema, & ascendendam eam principibus, & gentibus pulchritudinem eius, quoniam pulchra erat. Et non exaudivit eum Astin regina, ut veniret cum eunuchis. Et tristatus est rex, & iratus est. Et dixit amicis suis, Secundum hoc loquitur Astin: Facite igitur de hoc legem, & iudicium. Et accessit ad eum Arceus, & Sarsabeus, & Mediarum principes Persarum, & Medorum, qui prope regem, qui primi assistentes regi, Et ammutaverunt ei, secundum leges quomodo oportet facere Astin regine; quia non fecit ea, que a rege sunt constituta per eunuchos. Et dixit Muchus ad regem, & principes; Non regem solum iniuria affecit Astin regina, sed etiam omnes principes, & duces regis: (Ereant namque eis verba regine, et quomodo contumaciter regi.) Sicut igitur contumaciter regi Artaxerxi, sic hodie relique domine principum Persarum, & Medorum, audientes, que regi dicta sunt ab ea, eadebunt similiter contumaciter suos. Si igitur videtur regi, statuat edictum regis, et scribat secundum leges Medorum, et Persarum, et non aliter utatur, neque ingrediatur ultra regina ad eum, et regnum illius det regi mulieri meliori ea. Et audiat lex, que a rege; quamcumque fecerit in regno suo. Et ita omnes mulieres adfuerunt honorem visis suis a medico usque ad divitem.

MS.A. (δ) πότε (ε) χηρὰ (ε) ἔπος (ζ) Ἀρταξέρξης. (η) ἡδίας ὁ βασιλεὺς ἡρώδης, (θ) Βαζάν, καὶ Θαραζά, καὶ Ζαβουλὰδ, καὶ Ἀβαταζά, καὶ Θαραζά, τοῖς (ι) πᾶσι τοῖς (κ) ἀνδράσιν (λ) καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς (μ) αὐτοῖς, (ν) Μουαθῶ, καὶ Μεμωσῶ (ξ) ἠδίκησεν (ο) καὶ ἐδωκεν (π) αὐτοῖς τὰ ῥήματα (ρ) αὐτῶν ὡς ἀντίπε τῶ βασιλεῦσιν ὡς ἐν ἀντίπε (σ) τῶ βασιλεῦσιν Ἀρταξέρξης, (τ) τολμήσαν (ι) καὶ μὴ ἄλλως ἔσθαι, (κ) εἰσθῆται ἐπὶ ἡ βασίλισσα πρὸς (υ) αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς (φ) δῶτο ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττην αὐτῆς, (χ) ὁ νόμος ὁ ἐπὶ τῶ βασιλεῦσιν, ὃν ἔαν ποιῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς καὶ ἔτα πᾶσαι αἱ γυναῖκες σπειθήσονται μιμνή τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, ἀπὸ πρὸς ἔως πνεύου.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8. οὐκ ἔστιν ἡ χηρὰ ἐπὶ τῷ νόμῳ ὅτι ἐλάλησεν ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ. καὶ ἐφιδεῖναι αὐτῇ τὸ δάδμα, καὶ δέξαι αὐτὴν τοῖς ἀρχαῖοις, καὶ τοῖς ἔθροισι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. καὶ ἐπὶ εἰσήκουσεν αὐτῇ ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ. καὶ ἐλυμήνη ὁ βασιλεὺς καὶ ὀργισθῆναι, καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτῆς, κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτῇ, ποιήσατε ἐν ἐμοὶ ὅσα ἂν ἐπιθυμῶμαι αὐτῇ καὶ τῶν νόμων, ὡς εἶπεν ὁ Μουαθῶ πρὸς τὸν βασιλεῦσα καὶ τὰς ἀρχαῖους, οὐ τὸν βασιλεῦσα μόνον ἠδίκησεν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τὰς ἐπὶ τοῖς νόμοις καὶ τὰς ἠγεμένους τῶ βασιλεῦσιν. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλισσας, καὶ ὡς ἀντίπε τῶ βασιλεῦσιν ὡς ἐν ἀντίπε τῶ βασιλεῦσιν Ἀρταξέρξης, οὕτω σπμρον αἱ περηνίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσαν τὰ τῶ βασιλεῦσιν λεχθέντα ἐπὶ αὐτῆς, καὶ τολμήσαν ὁμοίως ἀτιμάσαι τὸν ἄνδρα αὐτῶν. εἰ ἔν δικαί τῶ βασιλεῖ, προσέξατο βασιλικῶν, καὶ ἠγάθη καὶ τὰς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως ἔσθαι, μηδὲ εἰσθῆται ἐπὶ ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δῶτο ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρείττην αὐτῆς. καὶ ἀκούθη ὁ νόμος ὁ ἐπὶ τῶ βασιλεῦσιν, ὃν ἔαν ποιῆ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς καὶ ἔτα πᾶσαι αἱ γυναῖκες σπειθήσονται μιμνή τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, ἀπὸ πρὸς ἔως πνεύου.

Convivium autem ex lege, nequis coegeret: Sic enim preceperat rex, omnibus qui præerant in domo sua, ut facerent quod quilibet vellet. Vasthi autem regina fecit convivium magnum omnibus mulieribus in domo regia regis Achshirath. Et die septimo, cum exhilaratum esset cor regis vino, precepit eunuchos, Bezta, Rachbuna, Bagtha, Agbutha, Tharath, Zathar, Barath, septem eunuchos qui ministrabant coram rege Achshirath, ut adducerent in conspectum regis Vasthi reginam cum corona regali; ut offenderet populis et magnatibus pulchritudinem eius. Formosa enim erat species ejus. Noluit autem Vasthi regina venire, ad verbum quod miserat rex per manum eunuchorum. Et rex iratus est valde, & incensus est furor ejus. Et dixit rex sapientibus peritis temporum; Hic enim mos erat regis; Dixit omnibus, legum & iudiciorum peritis, Et sibi propinquis: Barathai, & Ashtor, & Armuth, & Ramus, & Tarshith, & Mafria, & Meucan, principibus Persiæ & Mediæ, qui fedefant coram rege, & apparebant ei in porta regni: Dixe- runt, Quid factu opus est reginæ Vasthi quod non fecerit mandatum regis Achshirath per eunuchos. Dixit autem Meucan coram rege & magnatibus; Non solum regem previt Vasthi regina, sed omnes magnates, & universum populum qui est in omnibus provinciis regis Achshirath. Cum enim egredietur fama rei hujus ad omnes mulieres, desipient & spernent maritos suos in oculis suis, & dicent, Rex Achshirath iussit introduci reginam Vasthi in conspectum suum, nec ingressa est. Hodie dicent principes Persiæ & Mediæ, qua audierint negotium reginæ de omnibus magnatibus regis, omnem contemptum et indignationem. Si videtur regi, exeat præceptum regni à conspectu ejus, & scribatur in legem Mediæ & Persiæ, que non tranfit, ne dehinc ingrediatur Vasthi regina ad regem Achshirath. Et regnum ejus det rex alteri ipsa meliori. Et audietur verbum regis, & tranfit per totum regnum, quod quidem magnum est, & mulieres omnes honorem exhibebunt maritis suis, à magno usque ad parvum.

אסתר: ב

Verſio VULG. LAT.

ad epistolâs Miltique Memuchan verbum juxta rex fecitque: principum & regis oculis in verbum fuit datum Et

Placuit consilium ejus regi, & principibus: fecitque rex juxta consilium Mamuchan, & emisit epistolâs ad universas provincias regni sui, ut quicquid gens audire & legere poterat, diversis linguis & literis, esse viros principes ac majores in domibus suis: & hoc per cunctos populos divulgari.

CAP. II.

CAP. II.

אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשוורוש וכו' את נשותיו ואת אשר עשה ואת

His ita gestis, postquam regis Assueri indignatio defuerat, recordatus est Vasthi, & quæ fecisset, vel quæ passa esset: Dixeruntque pueri regis, ac ministri ejus: Querantur regi puellæ virgines ac speciosæ, & mittantur qui considerent per universas provincias puellas speciosas & virgines: & adducant eas ad civitatem Susan, & tradant eas in domum fœminarum sub manu Egæi eunuchi, qui est præpositus & custos mulierum regiarum: & accipiant mundum muliebrem, & cætera ad usum necessaria. Et quæcumque inter omnes oculis regis placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit sermo regi: & ita, ut suggererant, iussit fieri. Erat vir Judæus in Susana civitate, vocabulo Mardocheus, filius Jair, filii Semei, filii Cis, de stirpe Jemini, Qui translatus fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam regem Juda Nabuchodonosor rex Babylonis transfulerat. Qui fuit nutritus filiz fratris sui Edizæ, quæ altero nomine vocabatur Esther: & utrumque parentem amiserat: pulchra nimis, et decora facie. Mortuusque pater ejus ac matre, Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam. Cùmque percrebuisse regis imperium, et juxta mandatum illius multe pulchræ virgines adducerentur Susan, et Egæo traderentur eunuchis: Esther quoque inter cæteras puellas et tradita est, ut fervaretur in numero fœminarum. Quæ placuit ei, et invenit gratiam in conspectu illius. Et præcepit eunuchis, ut acceleraret mundum muliebrem, et traderet ei partes suas, et septem puellas speciosissimas de domo regis, et tam ipsam quam pedisequas ejus ornaret atque excoleret.

TARGUM.

PARAPH. CHALD. Verſio Latina.

ושפר פתגמא קדם מלכא ורבבניא ועבר מלכא כפתנס ממכון: ושלה פסקין בתובן

Et placuit verbum apud regem et magnates, et fecit rex juxta verbû Memuchan. Et misit epistolâs scriptas et obfignatas anulofuo ad omnes regiones, ad singulas regiones juxta scripturam charactæ earum, et ad gentes singulas juxta locutionem lingue earum proclamavit, & sic dixit: Vos gentes, nationes & lingue, habitantes universas ditationem meam, admoniti estote ut omnis viri dominetur uxori suæ, obligans eam ut loquatur secundum linguam viri, et juxta sermonem populi sui.

CAP. II.

בחר פתגמא דאלין בד פח ואשתד מריות חמיה וכו' נח תקפו רוניה דמלכא

Post hæc, cum revalesceret & edormisset ex apulâ suam, & quievisset vehementia indignationis regis Ahshalueros, cepit recordari Vasthi: respondentes igitur magnates ejus, ita dixerunt, Nonne tu ipse es qui adjuvasti eam occisionem ob id quod fecit? dixit eis rex, Ego nequaquam status ut interficeretur, sed ut intraret in presentiam meam; cum vero non intrasset, iussit eam privari dignitate regis: regerem illi, Non ita se res habet, sed sententiam mortis tulisti in eam ex consilio septem magnatum. Illico effervens exardescens ejus, ac iussit septem magnates affigi crucei. Et dixerunt adolescentis regis ministri ejus: Querantur in usum regis adolescentulæ virgines pulchræ aspectu. Et instituit rex curatores in omnibus regionibus regni sui, et congregent omnem adolescentulam virginem pulchram visu in Susan metropoli, in domum mulierum, in qua thesauri sunt & balneæ, ubi præpositus est Hege magister Eunuchorum regius, custos mulierum; et decernatur ut det unguentum unctionis eorum. Et puella quæ placuerit regi intrabit ad possidendum regnum pro Vasthi. Et placuit verbum regi, et fecit sic. Vir pius & confensus et orans ante Deum pro populo suo, erat in Susan metropoli, et nomen ejus vocabatur Mardechai, eo quod similis esset myrrhe pura, filii Jair, filii Simghi, filii Gera, filii Chis, viri qui fuerat de tribu Benjamin: (iste erat Simghi, qui maledixit David, cùmque vellet interficere eum foab, non permisit eum, propterea quod intuitus eum spiritu prophetia, percipere fore ut Mardechai & Esther ex eo prodirent; cum vero jam non amplius Simghi generandi vim haberet, iussit David Selomoh filio suo ut morte eum miltaret.) Qui ierat in captivitatem ex Jerusalem, cum captivitate quæ abducta est cum Jechoniah rege Jehudah, qui abduxit Nebuchadnezar rex Babel: quando vero depopulatus est Cyrus, & Darius, Babel, egressus est Mardechai ex Babel cum Daniël ac toto caetu Israel, qui illic erant in Babel, & venerunt cum Cyro rege ut habitarent in Susan metropoli. Nutriat autem Hadassa, ipsa est Esther, filiam patris sui. Vocabant autem eam Hadassa, eo quod esset iuxta, iussit vero sunt qui assimilantur myrto: Esther vocabant eam, quod vereretur se absconderet domi Mardechai septuaginta & quinque annos, neque vultus viri alicujus aspiceret nisi solius Mardechai qui fuerat ipsi nutritius; quoniam non erat ei pater aut mater: puella erat pulchra aspectu & pulchra visu; & quo tempore mortuus est pater ejus relicta est in visceribus matris suæ, & simulac peperisset eam mortua est etiam mater ejus, & suscepit eam Mardechai ad se in domo sua, & vocabat eam filiam. Et fuit cum auditum esset verbum præconis regis & decretum ejus, & cum congregarentur puellæ multe in Susan metropoli, in manum Hegai, sublara Esther vi inducta est in domum regis, in manum Hegai custodis fœminarum. Et placuit puella in oculis ejus, & reportavit misericordiam ante illum, & iussit accelerari unguentum dignitatis ejus, & dona ejus, torques & vestes regias quæ danda essent ei, & septem puellas ad ministrandum illi septem diebus hebdomadis; Chotra ministrabat primò primâ feriâ, Rokeitha secundâ feriâ, Gemunitha tertiâ feriâ, Neboritha quartâ feriâ, Rochasbittha quintâ feriâ, Churpitha sextâ feriâ, Regoitha die Sabbathi, & iussit omnes & digne que darent illi cibum & potum per manus suas ex domo regis: & mutavit eam & puellas ejus, ut optime esset eis in deliciis suis in domo fœminarum.

VERSIO GRÆCA LXX. INTERP. CUM TRANSLATIONE LATINĀ.

15 Εἰς τὸ πρῶτον ἀναπνεύσει τὸ γένον Ἐσθήρ (*) ἡ θυγατὴς Ἀμνιάδου ἀδελφῆ πατρὸς Μαρδοχαίου (α) εἰς...
16 γὰρ Ἐσθήρ διέκρινον αὐτὴν (γ) ὅτι πᾶν τὸν βλεπόντων αὐτὴν. Καὶ ἐστίλβεν Ἐσθήρ (δ) ἄσπερος...
17 Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῆς δωδεκάτης μῆτις, ὃς ἦν Ἀδρά, τῆς ἐξ ὧν ἔτε τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ...
18 ἐβόηον ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ, καὶ ἕως ἤρξαντο τὰς φωνὰς αὐτῆς, καὶ ἐπέβηκεν αὐτῇ τὸ δάδνημα τῶν γυναικῶν...
19 ἕως τοῦ γένου Ἐσθήρ, καὶ ἄρξεν ἐπιποιεῖν τοῖς ἰσὺς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος (ε) ἐδούρει...
20 ἄσπεν ἐν τῷ αὐλῷ. Ἡ δὲ Ἐσθήρ ἐχ ἑστειρέθη τῆς πατρὸς αὐτῆς * ἕως οὗ ἐνετείλατο αὐτῇ (ς) Μαρδοχαῖος, καὶ...
21 ἐβόηθη τὸν θεόν, καὶ ποιῆν τὰς ἐπιτάγας αὐτοῦ, ἡ δὲ οὗτος ἦν μετ' αὐτῆς. Ἡ Ἐσθήρ (ζ) ἐμετίλλασεν τὴν...
22 ἀγαθὴν αὐτῆς. Καὶ ἐλευσθήσαν οἱ δύο οὐνοὶ τῆς βασιλείας οἱ ἀρχισυνταγματάρχαι, ὅτι πενήθην (η) Μαρδοχαῖος...
23 ἠγάπησεν Ἐσθήρ, καὶ (ι) αὐτὴ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεὶ τὰ τοῦ ἐπισουλῆς. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἠγάπησεν ἑαυτὸν ὅτι οὐνοῖς, καὶ...
24 ἐκράτεσσεν αὐτῆς, καὶ ἐστειρέθη ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὡς ἐστὶν ἐννοία Μαρδοχαίου, (κ) ἐν ἐργασίῳ.

15 Dum autem impletur tempus Esther filie Amnadae fratris patris Mardochaei...
16 Mardochaei intrandi ad regem: nihil praenunciata ei eorum que mandavit eum...
17 Esther: & invenit gratiam pra omnibus virginibus: & imposuit ei diadema muliebri. Et fecit rex convivium omnibus amicis suis...
18 viri tibus, per dies septem: & exaltavit nuptias Esther, & remissionem...
19 fecit eis qui sub regno ipsius. Mardochaeus autem serviebat in aula. Esther autem non indicavit patrem suum. Sic enim mandaverat ei...
20 Mardochaeus, timere Deum, & facere praecpta eius, sicut erat cum eo. Et Esther non mutavit educationem suam. Et visitati sunt duo...
21 eunuchi regis principes custodiam corporis, quoniam promissus fuerat Mardochaeo: & querebant occidere Ataxersem regem. Et manifestum fuit Mardochaeo verbum, & significavit Esther, & ipsa praefecit...
22 regi infortunatus. Rex autem examinavit duos illos eunuchos, & suspendit eos. Et praecipit regi (f) sponere in convitiario in regia bibliotheca pro benevolentia Mardochaei, in eum.

MS. A. (*) θυγατὸς (α) ἐν τῷ ἐστειρῆν (β) ἀν ἀλλῇ ἔλεγον ὁ οὐνοῦ (γ) ἐναπίον τῶν (δ) σπέρθ (ε) ἄρξεν ἀπὸ τῆς (ς) δὲ Μαρδοχαῖος, (ζ) οὐκ ἠλάσεν (η) ὁ Μαρδοχαῖος, (θ) Μαρδοχαῖος λέγει, (ι) ἡ βασιλικὴ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεὶ Ἀρταξέρξην τῶν (κ) ἐργασίῳ.

ΚΕΦ. γ'

CAP. III.

1 (α) Μετὰ τὴ ταῦτα ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξην (β) Ἀμνιάδου θυγατέρον, καὶ ἔλασεν αὐτὸν...
2 τῶν, καὶ ἐφοροῦσάσαν πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ (γ) ἀσπασκούντων αὐτῷ. ἕως οὗ...
3 (δ) ἀσπασκῶν τῷ βασιλεὺς ποιῆσαι, ὁ δὲ Μαρδοχαῖος (ε) ἀσπασκῶν αὐτῷ. Καὶ ἐλάσθη οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τῶ...
4 βασιλείας τῷ Μαρδοχαῖο, Μαρδοχαῖος, τῷ ἀσπασκῶν τὰς ἐπιτάγας καὶ ἐλάσθη ἑαυτῷ ἡμέρας...
5 (ε) ἐλάσθη αὐτῷ, καὶ ἔχ ἑστειρέθη ἐν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖος ἐστίν. (η) Καὶ ἐπηροῦσε Ἀμνιάς...
6 εὐσεβῶν ἀπὸ τῆς Μαρδοχαῖος, (α) ἔδωκεν τῷ δαδῆματι τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξην, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ...
7 ταξέρξην βασιλεὺς Ἰουδαίας. (β) Καὶ ἐπίησε ψήφισμα ἐν τῆς δωδεκάτης τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξην, καὶ...
8 ἔδωκεν αὐτῷ ἡμέρας ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ μίνα ἐν μινῶν, ὅτι ἀπολέσαι ἐν μίνα ἡμέρας τὸ γένος Μαρδοχαίου...
9 καὶ ἐπίησε τὸ κληῖρος ἐς τὴν τεταρτέτην δεκάτην τῷ μινῶν ὃς ἦν Ἀδρά. Καὶ ἐλάσθη σπέρθ τὸν βασιλέα...
10 Ἀρταξέρξην, λέγων, ὅτι ἀρξεν ἐστειρῆν ἐν τοῖς ἑδούρειν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ τῶν, οἱ δὲ νόμοι...
11 αὐτῶν ἔλασθη σπέρθ πάντῃ τῇ ἐδύνη, καὶ ὁ νόμος τῆς βασιλείας περικύβητος, (ι) καὶ ἐς Συμφέροι τῷ βασιλεὶ...
12 εἶσαι αὐτῶν. (κ) Εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ βασιλεὶς, δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτῶν, καὶ γὰρ διατρέψῃ ἐς τὸ γινώσκον...
13 τῶν τῆς βασιλείας ἀρξεν αὐτῶν πάσα μείνα.

1 Post haec autem glorificavit rex Ataxerxes Aman Amnadahi filiam suam, & exaltavit eum: Et prior sedebat omnibus amicis suis: Et omnes, qui in aula, adoriabant eum. Ita enim praecipit rex facere. Mardochaeus autem non adorabat eum. Et loquuti sunt, qui in aula regis, Mardochaeo; Mardochaeo, quid non observas ea quae a rege dicuntur? Per singulos dies loquebantur ei: & non obediebat eis. Et indicaverunt Aman, Mardochaeum verbis regis repugnantem: & indicavit eis Mardochaeus, quia Judaeus est. Et cognovit Aman quia non adoravit eum Mardochaeus; indignatus est valde. Et decrevit delere omnes, qui sub Ataxerxis regno, Judaeos. Et fecit decretum in anno duodecimo mensis Ataxerxis, ut missi foret, diem ex die, & mensis ex mense, ut periret in una die genus Mardochaei. Et occidit sors in quarta & decima mensis, qui est Adar. Et locutus est ad regem Ataxersem, dicens; Est gens disseminata in gentibus in omni regno isto: leges autem eorum diverse praeter omnes gentes: legibus autem regum sunt inobedientes: & non consentiunt regi permittente eos. Si viderit rex, decernat perdere eos: & ego deserviam in gazophylacio regis argenti talenta decem milia.

MS.A. (α) Μετὰ ταῦτα (β) Ἀμνιάδου θυγατέρον (γ) ἀσπασκούντων αὐτῷ (δ) σπέρθ (ε) ἀρξεν ἀπὸ τῆς (ς) δὲ Μαρδοχαῖος, (ζ) οὐκ ἠλάσεν (η) ὁ Μαρδοχαῖος, (θ) Μαρδοχαῖος λέγει, (ι) ἡ βασιλικὴ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεὶ Ἀρταξέρξην τῶν (κ) ἐργασίῳ.

VERSIO SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10... 11... 12... 13... 14... 15... 16... 17... 18... 19... 20... 21... 22...
Esther autem non indicavit nomen & familiam suam: Mordecai enim praeeperat ipsi ne indicaret. Et Mordecai ambulabat singulis diebus coram atrio mulierum ut edificeret res Esther, & quid ipsi acciderent. Cum autem attingeret vices singularum virginum, ingrediendi in conspectum regis Achsirath, postquam impleti essent ipsi duodecim dies, secundum ritum mulierum, (sic enim implebantur dies ornatus ipsarum, sex dies in oleum myrrhae, & sex dies in aromata, & in munditiam muliebrem.) Sic ingrediebatur virgo in conspectum regis. Et quicquid postulabat dabatur ipsi, ut cum ipsa de gynaecone ad domum regis adduceret. Vesper et ingrediebatur, mane redibat in gynaeconem, sub custodiam Shangafgehur eunuchi regis, custodis concubinarum; Neque ulterius in regis conspectum introibat, nisi deleclaretur ea rex, & nomine ipsam appelleret. Cum autem adveniret vices Esther, filiae Abichail, patris Mordecai, qui ipsam in filiam acciperet, ingrediendi in conspectum regis, non postulavit quicquam prater id quod Hegai eunuchus praefectus mulierum ordinaverat. Esther autem acquirebat gratiam in oculis omnium qui videbant ipsam. Et ingressa est Esther in conspectum regis Achsirath, in domum regis, mense decimo, qui est Canan posterior, anno quarto regni ipsius. Dilixit autem rex Esther pro omnibus mulieribus: Et adepta est gratiam de conspectu ejus pra omnibus virginibus: accipere coronam regiam in capite suo, & regina facta est, loco Vashti. Et fecit rex convivium magni omnibus magnatibus suis: Fecit nempc convivium Esther: Et provincius indulgentiam praeficit: deditque dona pro facultate regis. Et cum colligerent virgines secundum Mordecai in atrio regis morante, Non indicaverat Esther proliam & populum suum, sicut praeeperat Mordecai: Faciebat enim Esther quod praecipiebat Mordecai, sicut cum educaretur apud ipsam. Et temporibus istis, cum moraretur Mordecai in porta regis, Bagthaa & Thersah, duo regis eunuchi, custodes porte irati ipsi, querebant mittere manum in regem Achsirath. Quod cum innotuisset ipsi Mordecai, indicavit Esther regi: ipsa autem dixit regi nomine Mordecai.

אסתר : ג

regis facies ad dierum verboru libro in est scripti & lignu super ipsi ambo sunt suspensi & est inventa & res est quista Et
 23 ויבקש הדבר וימצא ויחלו שניהם על עץ ויחבב בספר דברי הימים לפני המלך
 CAP. III.
 1 אחרי הדברים האלה נגד המלך אחשוורוש אתה עמך בני המלכה האגני וישאו וישם
 את כסאו מלך כל השירים אשר אתו : וכל עבלי המלך אשר בשער המלך פרעים
 ומשתווים להמן כי בן עזרל המלך וימרדכי לא יכרעו לו וישתחוו : ויאמר
 עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מלוע אתה עובר את מצות המלך : ויהי באמרם
 להם אשר הואוהו : וירא המן כי ראוי מרדכי כרע ומשתחוה לו ויסלח לו ויסלח
 ובו בעניו שלח יד במרדכי לבדו : במרדכי לבדו : כיהנידו לו את עם מרדכי ויבקש המן
 להשמיד את כל יהודי אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי : בתש הראשון הוא
 חוש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפלך פור הוא הנורל לפני המן מיום
 ליום ומדש להשם שנים עשר הוא חדש אדר : ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו
 עם אחד מקור ומפרל בין העמים בכל מדינות מלכותך ורתיים שנות מכל
 ואת דתו המלך אינם עשים ולמלך אין שרה להניחם : אסעל המלך טוב ויכרע לאדם
 ועשרת אלפים כסף אשכול ידו : ויהי המן למלך אחשוורוש ויסר
 המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המלכה האגני צר העודים
 ויאמר המלך להמן הנספך נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך : ויקראו ספרו
 המלך בתש הראשון בשלושה עשר יום : ויכתב לכל אשר צוה המן אל
 אשדרפני המלך ואל הפחות אשרי על מרינה ומרינה ואל שרי עם וגם מרינה ומרינה
 בכתבה ועם ועם כלשונן בשם המלך אחשוורוש נכריב ונתחם בטבעת המלך :

Quaeritum est, & inventum : & appensus est uterque
 eorum in patibulo. Mandatumque est historiis, & annali-
 bus traditum coram rege.

CAP. III.

Post hac rex Assuerus exaltavit Aman filium Ama-
 dathi, qui erat de stirpe Agag; & posuit solum ejus super
 omnes principes, quos habebat. Cunctique servi regis
 qui in forib; palatii versabantur, flectebant genua, & ad-
 orabant Aman; sic enim praecerat eis imperator
 solus Mardochaeus non flectebat genu, neq; adorabat est.
 Cui dixerit pueri regis, qui ad fores palatii praefidebat;
 Cur praeter ceteros non observas mandatu regis? Cuique
 hoc crebriter dicerent, & ille nollet audire, nuntiave-
 rit Aman, scire cupientes utrum perleverat in sententia
 : dixerat enim eis, se esse Judaeum. Quod cum audisset
 Aman, & experimento probasset quod Mardochaeus non
 flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde.
 Et pro nihilo duxit in unum Mardochaeum mittere man-
 suas : audierat enim quod esset gentis Judaeae : magisque
 voluit omnem Judaeorum, qui erant in regno Assueri,
 perdere nationem. Mense primo (cujus vocabulum est
 Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est fors
 in unam, quae Hebraicè dicitur phur, coram Aman,
 quo die & quo mense gens Judaeorum deberet interfici:
 & exivit mensis duodecimus, qui vocatur Adar. Di-
 xitque Aman regi Assuero : Est populus per omnes pro-
 vincias regni tui dispersus, & a se mutuo separatus, no-
 vis utens legibus & ceremoniis, insuper & regis scita
 contemnens. Et optime nostri quod non expedit
 regno tuo ut insolentur per licentiam. Si tibi placet,
 decerne ut pereat, & decem millia talentorum appen-
 dant arcariis gazae tuae. Tulit ergo rex annulum, qui
 utebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Ama-
 dathi de progenie Agag, hosti Judaeorum, Dixitque
 eum; Argentum, quod tu polliceris, tum sit : de po-
 pulo age quod tibi placet. Vocatque tunc mensis : &
 scriptum est, ut jussert Aman, ad omnes satrapas regis,
 & justes provincialiarum, diversarumque gentium, ut
 quaer; gens legere poterat, & audire pro varietate lin-
 guarum, ex nomine regis Assueri : & literæ signatae
 ipsius annulo,

TARGUM.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

23 ויבקש הדבר וימצא ויחלו שניהם על עץ ויחבב בספר דברי הימים בספר
 אחרי הדברים האלה נגד המלך אחשוורוש אתה עמך בני המלכה האגני וישאו וישם
 את כסאו מלך כל השירים אשר אתו : וכל עבלי המלך אשר בשער המלך פרעים
 ומשתווים להמן כי בן עזרל המלך וימרדכי לא יכרעו לו וישתחוו : ויאמר
 עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מלוע אתה עובר את מצות המלך : ויהי באמרם
 להם אשר הואוהו : וירא המן כי ראוי מרדכי כרע ומשתחוה לו ויסלח לו ויסלח
 ובו בעניו שלח יד במרדכי לבדו : במרדכי לבדו : כיהנידו לו את עם מרדכי ויבקש המן
 להשמיד את כל יהודי אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי : בתש הראשון הוא
 חוש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפלך פור הוא הנורל לפני המן מיום
 ליום ומדש להשם שנים עשר הוא חדש אדר : ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו
 עם אחד מקור ומפרל בין העמים בכל מדינות מלכותך ורתיים שנות מכל
 ואת דתו המלך אינם עשים ולמלך אין שרה להניחם : אסעל המלך טוב ויכרע לאדם
 ועשרת אלפים כסף אשכול ידו : ויהי המן למלך אחשוורוש ויסר
 המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המלכה האגני צר העודים
 ויאמר המלך להמן הנספך נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך : ויקראו ספרו
 המלך בתש הראשון בשלושה עשר יום : ויכתב לכל אשר צוה המן אל
 אשדרפני המלך ואל הפחות אשרי על מרינה ומרינה ואל שרי עם וגם מרינה ומרינה
 בכתבה ועם ועם כלשונן בשם המלך אחשוורוש נכריב ונתחם בטבעת המלך :

Et investigata est res, & inventa est vera; & suspensi sunt ambo illi su-
 per ligno : & scriptum est in libris monumentorum, qui leguntur ju-
 giter ante regem.

CAP. III.

Post hac ingressa est proprietatis judicii coram Domino totius mundi,
 & sic locuta est : Nonne Haman impius descendit de Susan in Jerusalem,
 ad impediendum adificationem domus sanctuaris tui, ecce autem nunc
 magnificavit rex Ahahafuerus Haman filium Hamadathi, qui erat ex
 prosapia Agag filii Ghamalek impij, & praeposuit eum magistrum su-
 per omnia, & statuit sedem ejus super omnes magnates qui cum eo
 erant. Respondit Dominus mundi, Adhaucque nondum innotuit mundo;
 mittite me donec magnus evadat. & inclare facit omnibus populis, ac
 tunc demum poenas summam ab eo propter omnes afflictiones quibus affecit
 ipse, & patres ejus, populum domus Israel. Et omnes servi regis qui
 erant in porta regis incurvabant se statue quam erexerat apud se, & ad-
 orabant ipsum Haman; nam sic praecerat de eo rex : at Mardechai non
 incurvabat se statue, nec adorabat Haman, eo quod fuisset ei man-
 cipium, qui venditus fuerat ipsi pro frusto panis. Et dixerunt servi re-
 gis, qui erant in porta palatii regis, ad Mardechai : Quare tu praetergre-
 deris mandatum regis? Et fuit loquentibus illis ad eum per singulos
 dies, cum non attenderet illis, indicaverunt Haman, ut viderent num
 firma essent verba Mardechai ex adverso verborum Haman : nam indi-
 caverat illis se non adorare Haman quod fuisset ipsi mancipium, qui
 venisset ei frusto panis; neg, statue, quam erexerat apud se, in-
 incurvare seipsum, quod ipse esset Jehudæus, Jehudæus vero nec adorant nec
 incurvant se illi. Et vidit Haman quod Mardechai non incurveret
 se statue neque adoraret eum : & repletus est Haman contra Marde-
 chai furore. Et fuit illud ante illum extendere manus suas ad occi-
 dendum Mardechai tantum; namque indicaverant ipsi quod Mardechai
 descenderet a Jacob, qui abstulerat ab Esau progenitorem Haman jus
 primogeniturae & benedictionem, Jehudæos etiam esse gentem Mardechai;
 & quaesivit Haman perdere omnes Jehudæos, qui erant in omnibus re-
 gnis Ahahafuerus, gentem Mardechai. In mense primo qui est mensis
 Nisan, anno duodecimo regni Ahahafuerus, jecit phura, id est, sortem,
 coram Haman de die in diem, & de mense in mensem duodecimum, qui
 est mensis Adar. Et dixit Haman regi Ahahafuerus : Est gens una dispersa
 & extensa inter gentes, & nationes & linguas, et pars ex illis habitant
 in omnibus regionibus regni tui : et decreta legis eorum diversa sunt ab
 omni gente, panem nostrum & pulmentum nostrum non gustant, vinum no-
 strum non bibunt, dies natalitios nostros non observant, & leges nostras
 ratas non habent, et decreta judiciorum regis illi non exequantur; si
 autem nulla utilitas est ex illis : et quod commodum erit ei in illis, si
 relinquatur eos super faciem terræ? Si regi placuerit scribatur scriptum
 et perdantur; et decem millia talentorum argenti appenda super manus
 facientium opus, ut inducantur in domu thesaurorum regis : quae summa
 equat minarum sexaginta myriades, quot ascenderunt patres eorum et
 et dedit illi Haman filio Hamadathi, qui erat ex prosapia Agag, oppro-
 brata est in manum tuam, ut facias sicut placuerit tibi. Et vocati sunt
 scribae regis mense primo tertia decima die illius, et scriptum est juxta
 omnia quae praecerat Haman ad principes regis, et ad praefectos
 constituti erant gubernatores singulis regionibus, et ad magnates gentis
 regionum singularum juxta characterem scripturae earum, et gentibus sin-
 gulis juxta locutionem linguarum in nomine regis Ahahafuerus, et
 expofitum, et obfignatum sigillo regis.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

10 Καὶ ἀπελεύθη ὁ βασιλεὺς τὸν (λ) δακτύλιον, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, Ὁραρίσσαι καὶ ἡ γογγυ-
11 μένον καὶ ἡ Ἰουδαίων. Καὶ ἔπειν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν, Ἐὰν ἂν ἀγγύσειν ἔτι, τῷ δ' ἔδωκεν ἡμέρας ὡς
12 βέβαι. Καὶ ἐλάλησαν οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεὺς μὴ ἀπαρτῆ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν, (μ) καὶ ἔγραψαν
13 ἑξέτη τῷ βασιλεὺς. Καὶ ἀπεστῆλεν διὰ βιβλίω ἀποστόλων τῷ Ἀμάν, ἀπαρτῆ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν, ἡ δὲ ἔγραψεν

Et tollens rex annulum, dedit in manus Aman ad obsequiandum (a) superius que scripta contra Judeos. Et dixit rex ad Aman; Argenti quidem habes: gente autem utere, sicut vis. Et vocati sunt scribe regis mense primo tridecimo die: Et scripserunt, sicut precepit Aman, ducibus, & principibus, per omnem regionem ab India usque ad Ethiopiam, centum viginti septem provinciis, & principibus gentium secundum eorum linguam, per Artaxerxes regem. Et missum est per (b) tabellarios in Artaxerxes regnum, delere genus Judaeorum in die una mensis duodecimi, qui est Adar, & dissipare substantias eorum.

Exemplar hoc Epistolæ super cæde Judæorum in Vulgata Latina habetur in principio cap. 13. usque ad finem versûs 7. Titulus verò in fine cap. 12.

Τῆς δ' ἐπιστολῆς οὗτ' ἐστὶν ἀντίγραφον τοῦδε. Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἐσθλὸν (ο) εἰκοσιπέντε χρόνον ἀρχοῦσι καὶ ποταμίας ἀποταγματοῦσι τάδε γράφει. Πολλὸν ἐπέβλεψας ἔδωκον, καὶ πόλις ἀπαρτῆσας (π) οἰκισμένης, ἐβλήθην μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαρθῆναι, ἐπεικέτερον δ' ἐγὼ (ρ) ἡμῶν ἐπέβλεψας, καὶ τὸν ἀποταγματῆρα (σ) ἀκμαίωτος διαπαντὸς καταστῆσαι βίβης, τὴν τε βασιλείαν (τ) ἡμεροῦ καὶ ποδοῦν μέγιστον παρεξέβηθε, ἀναγνώσασθε τὴν πογγυμένην (υ) τοῖς πάνσιν ἀνθρώποισι εἰρήνην. (φ) Πυθόμενε δὲ μὴ τῶν συμβουλῶν, πῶς ἂν ἀχθῆναι ἄποδεύμενοι (ψ) καὶ δὲυτέρον τῆς βασιλείαν γέρας ἀπετηνευμένοι. Ἀμάν, (ω) Ἐπέβλεψεν ἡμῖν ἐν πάσαις καὶ καὶ ἡ οὐκ ἐκινῆμεν οὐδένα ἀναμείψασθαι δυσμῆν καὶν πνα, τοῖς νόμοις (χ) ἀντίθετον πρὸς τὸν ἔθνος, τὰ τε τῶν βασιλείαν ἐπαρτῆσας διηνεκῶς διατάγμαται, πρὸς τὸ μὴ καλῶτερον τῆ ὑπ' ἡμῶν κατὰ δυνάμειν αὐτῆσιν ἐπιταγῶν. Διειληφότες ἐν (α) τοῦδε τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐπιταγῶν ἐν ἀποταγματῶν παντὶ διαπύθων ἀνθρώπων κείων, διαγῶν ἡμῶν ἐξέβλεψον (α) παρελλάσων, καὶ δυσνοῦν τοῖς ἡμετέροις ἀποταγματοῖς τὰ χεῖρα (β) ἐπιταγῶν κακῶν, καὶ πρὸς τὸ μὴ τῶν βασιλείαν ἐκαστίας πύχθων. Πεσοταγῶν ἐν τῆς σημανομένης ἡμῖν ἐν τοῖς γογγυμένοις ὑπὸ Ἀμάν τῷ τεταγμένῃ ἐπὶ τῷ ἀποταγματῶν, καὶ ἀπὸ τῆς πατρὸς ἡμῶν, πάντας ἄνθρωποι καὶ τένονσι ἀπολαύσαι ὀλοεῖσι, ταῖς (β) τῶν ἐθῶν μαχίραϊς, ἀπὸ πάντων οἰκτῶ καὶ φιλίας, τῆ τεταγῶν ἐκαστίας τῶν δωδεκάτη μῆνας Ἀδαρ, τῶ ἐνεσθῶ ἐτις, Ὅσοι οἱ παλαιὰ καὶ πῶν δυσμῶν ἐν ἡμέρα μῆνας βίβης (γ) εἰς τὸν ἄλλω κατῶνθῶν, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσθεῖν καὶ ἀτάραχα (δ) παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλος (ε) τὰ ἀποταγματῶν.

Epistola autem exemplar est hoc: Rex magnus Artaxerxes, iis qui a India usque ad Ethiopiam centum viginti septem provinciarum principibus, & locorum prefectis subiectis hæc scribit: Multis cum impetum gentibus, & universum obtinissim orbem: volui confidentia potestatis non elatus, sed mitius, & cum mansuetudine semper gubernans, subiectorum tranquillas perpetuo reddere vitas, & (c) regnum placidum, & perovium usque ad fines præbens, renovare etiam optatum omnibus hominibus pacem. Percutivimus autem me constitutos, quemadmodum perducatur hoc ad finem, iis qui moderationis apud nos (d) prececlit, & in benevolentia immutabilis, & stabilis fide probatus, & secundum à rege honorum adeptus Aman, indicavit nobis, in omnibus, que per orbem, tribus admissum esse odiosum populum quendam, legibus oppositum adversis omnes gentes, & regum pervertentes assidue constitutiones; ut non componatur iis, qui à nobis dirigitur, sicut tanto concors principatus. Cum igitur acceptissimus hanc ipsam gentem solum ex adverso omni semper homini positam, communitatem, infirmitatem legum peregrinam, & dissensivam nostris rebus pessima consummare mala, & ad id, ut regnum bonum statum non consequatur; Præcipim' igitur iis qui significaverit vobis in scriptis ab Aman preposito super negotia, & (e) secundo patre nostro, omnes cum uxioribus, & filiis (f) perdere radicibus, ipsi inimicorum gladius, sine ulla misericordia, & elementa, die quadragesima duodecimi mensis Adar præteritum tempus bene constitutas & tranquillas præbent nobis perficite res.

MS. A. (λ) δακτύλιον αὐτῆ, ἔδωκεν εἰς χεῖρας Ἀμάν, (μ) καὶ γογγυμένην ὡς ὁραρίσσαι τῷ Ἀμάν (ν) ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἐκατόν ἐικοσι καὶ ἐπὶ τὰ χρόνια, (ξ) ἑξέτη ἑξέτη (ο) εἰκοσι καὶ ἐπὶ τὰ χρόνια, (ρ) ἡμῶν ἡμῶν (σ) ἀκμαίωτος (τ) ἡμεροῦ καὶ ποδοῦν μέγιστον ἀπαρτῆ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολήν, (υ) τοῖς πάνσιν ἀποταγματῶν, (φ) ἐπιταγῶν ἐπιταγῶν, (ψ) ἀναμείψασθαι, (ω) ἐπέβλεψεν ἡμῖν ἐν πάσαις, (χ) ἀντίθετον πρὸς τὸν ἔθνος, (α) παρελλάσων, καὶ δυσνοῦν (β) τῶν ἐθῶν μαχίραϊς, (γ) εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, (δ) ἀτάραχα, (ε) τὰ ἀποταγματῶν.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

23 ܐܘܫܪܝܐ ܕܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
: ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ *
* ܥܘܠܡܐ * ܥܘܠܡܐ *

Et examinata re, & inventa, crucibus suffixi sunt ambo: & scriptum est in libro dierum, coram Rege.

CAP. III.

1 ܐܘܫܪܝܐ ܕܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
2 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
3 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
4 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
5 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
6 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
7 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
8 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
9 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
10 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
11 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *
12 ܘܡܪܝܚܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܢܘܨܝܢܐ ܕܥܘܠܡܐ ܕܥܘܠܡܐ *

Post hæc autem extulit Rex Achshirath Haman filium Hamadath Agagorum, & exaltavit thronum ejus super omnes magnates qui cum ipso: Et omnes servi regis qui in porta regis, inclinatio genu adorabant Haman, sic enim præceperat rex de eo. Mordecai autem non inclinabat genu, nec adorabat. Dicebantque servi regis qui erant in porta regis, ad Mordecai; Quare transgrederis præceptum regis? Quod cum ipse quotidie diceret, nec ipsi aufertaret, indicarent Hamani, ut scirent an vera futura essent verba Mordecai: Indicaverit enim ipse se Judeum esse. Et cum videret Haman quod Mordecai non flecteret genu, nec adoraret ipsum, repletus est indignatione adversus Mordecai. Et parva res fuit factu ut in Mordecai solum manum suam mitteret; Indicaverant enim ipsi populum Mordecai, sed querebat Haman perdere omnes Judeos, qui per universum regnum Achshirath, populum Mordecai. Mense primo, qui est Nisan, anni duodecimi regni Achshirath, projecit sortes: Et fuerunt fortes coram Haman, de die in diem, & de mense in mensem. Mense duodecimo qui est Adar, Dixit Haman ad regem Achshirath; Populus quidam est, per omnes Provincias regis Achshirath dispersus & diffusatus; cujus mores diversi ab omnibus populis, leges autem regis non faciunt: nec regi expedit illos finire. Si non videtur regi bonum, scribat ut pereant: Et ego decem millia talentum argenti appendam in manus facultium negotium, in ærarium regis inferenda. Tulit rex annulum de manu sua, & dedit Hamani filio Hamadath Agagorum, hosti Judæorum: Et dixit rex, Argentum donatum esto tibi; & populus iste, ut facias ei quod bonum tibi visum fuerit. Et vocatus est scriba regis eodem tempore: mense primo, decimo tertio mensis, scriptum est quicquid mandavit Haman, ducibus regis, & præfatis singularum Provinciarum, principibusque populorum, secundum scripturam cuiusque provincie, et secundum linguam cuiusque populi, nomine regis Achshirath scriptum est, & signatum anno regis.

אסתר : ד

Jehudæos omnes perdendum ad & socienda ad, diffidenda ad, regis provincias omnes ad curſorum manu in epistola mitterentur Et
3 וישלחו ספרים ביום הרציע אל כל מדינות המלך להשמיד להרוג ולאבד את כל יהודים
(Adar mensis ipse) duodecimi mensis decimatercia in una die in mulieres & parvulum, sciem ad usq; & puero a
מזער ועד יקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחודש שנים עשר הואחדש אדר
4 ושלל לבוא : פתשון הכתב להנחיל דתבבל מדינה ומינה לוי לכל המלך להיות
Haman & rex & metropolis Sufan in est dats lex & : regis verbo in impulsit sunt egressi Cursores .hanc diem ad paratos
5 עתים ליום יהוד : הרציע נצאו דחופים דבר המלך ודעות נפתח בשושן הבירה והמלך והמן
erat perplexa Sufan civitas & : bibendum ad federunt
ישבו לשחות והשיר שושן נבוכה :

C A P. IV. ד

est egressus & cinere & ,sacco est indutus & ,sua vestimenta Mordochai scidit & fuerat gestu quod omne cognovit Mordochai Et
1 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וקרא עמו מרדכי וילבש שק ואפר ויצא
in invase non quia , regis porie factes ad usque venit Et .amaro & ,magno clamore clamavitque ,civitatibus mediis in
2 ברוח העיר ויועק ועקה גולה ומרה : וילבא עד לפנ שער המלך כי אין לבוא אל
luctus ,atingens ejus lex & , regis verbum quem loco ,provincia & provincia omni in Et .facci veste in regis portam
3 שער המלך בלבוש שק : ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרו מעט אבר
ejus eunuchi & , Esther puellæ venerunt Et .multis sternebatur cinis & ,saccus : plantæ & ,fletus & ,sejunium & ,Jehudæis magnus
4 גורל ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים : ותבואנה גערות אסתר ומרדכי
ejus facti removenda ad & ,Mordochai ipsum faciendū induere ad ,vestes misit & : valde regina indoluit & : ei indicaverit &
5 ויגידו לה ותחתלה המלכה מאד ותשלח בנינים לרלובש את מרדכי ולהסיר שקו
super ei precepit & ,suis facies ad fecit stare quem , regis eunuchis ex Hathach ad Esther vocavit Et .accipit non & : eo desuper
6 מליו ולא קבל : ותקרא אסתר להרדק מפרסי המלך אשר העמד לפניו ותצוהו על
quæ ,civitatis plateam ad , Mordochai ad Hathach est egressus Et .hoc quid super & : hoc quid sciendum ad , Mordochai
7 מרדכי להרהר ועל מרה : ויצא הרדק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר
Haman dixit quam ,argenti expositionem & , sibi acciderat quod omne Mordochai ei indicavit Et .regis parte facies ad
8 לפני שער המלך : ויגיד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת נכסו אשר אמר לה
Sufan in erat dats quæ , legis scripture exemplar Et .eos perdendum ad , Jehudæos in regis gazis super appendendum ad
9 לשקול על גבנו המלך ביהודים לאדם : ואת פתשון כרב דת אשר נהנה בשושן
regem ad mirandum ad , ses fuper mandandum & , ei indicandum ad & , Esther ipsi ostendendum ad , ei dedit , eos faciendū ad diffidenda ad
10 להשמירה נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך
Mordochai verba Esther ipsi indicavit & , Hathach venit Et .suo populo super ejus faciendū ad querendum ad & , eum precandum ad
11 להתנהו ולבקש מלפניו על עשה : ויבא הרדק ויגיד לאסתר מרדכי מרדכי
sciens regis provinciæ populis & , regis servi Omnes : Mordochai ad ei precepit & : Hathach ad Esther Dixitque
12 והאמר אסתר להרדק ותצוהו על מרדכי : כל עבדי המלך ועם מדינות המלך וירעים
suis lex una , fuerit vocatus non qui , interius atrium in regem ad fuerit ingressus qui , mulier & vir omnis quod
13 אשר כל איש ואיש אשר יבוא אל המלך אל המלך הנמיט אשר לא יקרא את דתו
ad ingrediendū ad , sum vocata non ego & : vivat & , auri scripsum rex ei extendit quid nisi , interficiendū ad
14 להמית לבר מאשר וישיר לו המלך את שרביט הוזהב והיה ואני לא נקראתי לבוא אל
diebus triginta jam regem
המלך וה שושנים יום :

Missa sunt per cursores regis ad univerſas provincias, ut occiderent atque deleterent omnes Jehudæos, a puero usq; ad senem, parvulos & mulieres, uno die, hoc est, tertio decimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, & bona eorum diriperent. Summa autem epistolæ hæc fuit, ut omnes provincias scirent, & pararent se ad prædictam diem. Festinant autem cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimque in Sufan pependit edictum, rege & Aman celebrante convivium, & cunctis Judæis, qui in urbe erant, flentibus.

C A P. IV.

Quæ cum audisset Mardochæus, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti: et in platea mediæ civitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, Et hoc ejulatu usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum inducum sacco aulam regis intrare. In omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma pervenerat, plangtus ingens erat apud Judæos, jejunium, ululatus, & fletus, sacco & cinere multis prostrato utentibus. Ingressæ autem sunt puellæ Esther et eunuchi, nuntiaveruntque ei. Quod audiens consternata est: & vestem misit, ut ablato sacco induerent eum: quam accipere noluit. Accititque Athach eunuchum, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad Mardochæum, & diceret ab eo cur hoc faceret. Egressusque Athach, ivit ad Mardochæum stantem in platea civitatis, ante ostium palatii. Qui indicavit ei omnia quæ acciderant, quo modo Aman promissivus, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inferret argentum. Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Sufan, dedit ei, ut reginæ ostenderet, & moneret eam, ut intraret ad regem, & deprecaretur eum pro populo suo. Regressus Athach, nuntiavit Esther omnia, quæ Mardochæus dixerat. Quæ respondit ei, et jussit ut diceret Mardochæo: Omnes servi regis, & cunctæ, quæ sub ditione ejus sunt, nō sunt provinciæ, quod five vir, five mulier, non vocatus, interius atrium regis intraverit, abique ulla cunctatione statim interficiatur: nisi forte rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ, atq; ita possit vivere. Ego igitur quo modo ad regem intrare potero, quæ triginta jam diebus non sum vocata ad eum?

TARGUM.

PARAPH. CHALD. Versio Latina.

13 לשרדא פסקין פידא דריוטנין לכר פלכי מלכא לשיצאה ולקפלא ולהובדא
ות כל יהודאי מן עולמא ועד סבא טפליא ונשיא ביומא חדא בתלת עשר יומין
14 לירח חזי עשר הווא ירחא דאדר ושלליוהו לעדא : דיטנמא דכתבא למדוי
מתיובא גורמיה בכל פלכא ופלכא מפרסם לכל עממא למיווהו ומינו ליומא
15 הויו : ריוטנין נפקו וריון בפתנמא דמלכא ונורחא אחיובת בשושן בירחא
ומלכא והמן הוו יחבין למשתי חמרא וקרתא דשושן מתעבדלא בחדת עממין
ונקראו ובקל בכתיבא דעסא בית ישראל :

Et ut mitterentur epistolæ in manu cursores ad omnes regiones regis, ut destruerent, & occiderent & perderent omnes Jehudæos a juvene usque ad senem, infantes & mulieres die una, die tertio decimo mensis duodecimi, qui est mensis Adar, & spolia eorum diriperent. Edictum scripti erat, ut daretur decretum ejus in quambet regionem, publicum omnibus gentibus, ut essent parati ad diem illum. Cursores exierunt festini in verbo regis, & decretum datum est in Sufan metropoli: & rex & Haman sedebant ad bibendum vinum; & civitas Sufan confusa erat præ gaudio alienigenarum & voce luctus populi domus Israele.

C A P. IV.

Et Mardochai cognovit per manus Eljahu sacerdotis maximi omnia quæ acta erant in caelis summis, quodque damnatus esset populus domus Israel tolli de medio mundi; & quemadmodum scriptum & consignatum erat perdere eos de terra, ita scriptum & consignatum esse in caelis supremis, eod quod voluntatem perceperissent ex convivio Abshæros impij; & veruntamen sigillum erat ex luto: Misit itaq; Dominus mundi Eljahu sacerdotem magnum ut indicaret ipsi Mardochai, ut intraret orando coram Domino mundi pro populo suo. Visq; reversit Mardochai scidit vestimenta sua, & induit pro veste sacco super carnem suam, & posuit cinerem super caput suum, & clamavit clamore magno, & ploravit in amaritudine animæ voce dolentis. Et venit usque pro foribus palatii regis, quia non erat facultas cuiquam intrare portam palatii regis, cum indutus esset veste facti. Singulis regionibus, & in qualibet urbe & loco, quo verbum regis, & decretum judicii ejus pertigit, plangtus magnus erat Jehudæis, & sejunium, & ploratus & fletus, vestimentum facti & cinis fuit positus super justos multos. Et introierunt puellæ Ezzther et magistri ejus, & annuciarunt ei; & conturbata est regina valde: Et misit vestimenta regia ad induendum Mardochai, et ad removendum factum ejus ab eo; et non accepit. Et vocavit Ezzther Daniel, qui dicitur est Hathach, quod ex sententia oris ejus decisa essent negotia regni, et præcepit ei super Mardochai, ut cognosceret quemnam esset hæc vox ploratus quo plorabat, et quam ob rem non accepisset vestimenta regia quæ miseram ei. Et exivit Hathach ut alloqueretur Mardochai ad plateam urbis quæ erat ante portam palatii regis. Et exposuit illi Mardochai omnia quæ acciderant sibi, eod quod non adorasset Haman, nec incurvasset se statue ejus: et summâ copia argenti, decem millia talentorum quæ dixerat Haman se appenuril super mas colliculorum, qui præpositi erant super domum thesaurorū regis, propter Jehudæos ut perderet eos. Et decretum scripture decreti, quod datum erat in Sufan ad perdendū eos, dedit illi, ut ostenderet ipsi Ezzther, & ut narraret ei quod exogrâisset Haman impius contra gentem Jehudæorum: et ut mandaret ei ut intraret ad regem ad placandum eum, & ad querendam misericordiam pro gente sua. Et intravit Hathach, & narravit Ezzther verba Mardochai. Et dixit Ezzther ad Hathach, ut iret & alloqueretur Mardochai, & præcepit illi super negotium Mardochai, ne moveret eum Haman lucem, quoniam inimicium, quæ fuerat inter Jacob & Esau, referebatur erga eum. Posuit etiam Ezzther verba in ore Hathach, dixitq; ei: Sic dices Mardochai, Nō sum Haman impius decrevit ex mandato Abshæros, ne qui introeas ad regem in atrium interius absq; possestare facta? Numc autem omnes servi regis, & populi qui habitant in regionibus regis, sciunt, quod omnis vir aut foemina qui intraverit ad regem in atrium interius, qui non fuerit vocatus ex ore Haman, una est sententia judicii ejus ut moriatur; præter eum qui tetenderit rex sceptrum aureum, ut vivat: & ego non vocata sum ut intrarem ad regem, jam tempore triginta dierum.

אסתר : ה

Verfio VULG. LAT.

13 ועוד למרדכי את דברי אסתר : ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל חתמי בנפשך
14 להפלט בירת המלך מכל היהודים : כי אי החשב תחרישי בעת הזאת רוח וצלה
ועמוד ליהודים מקום אור וברית אבדו ומי יודע אם לעת נזאת הנעתה
15 למלכות : ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי : לדן כנס את כל היהודים הנמצאים בשושן
וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונעריי אצום פן ובכן
17 אבוא אל המלך אשר לא ברית ונכאשר אברתי אבדתי : ויעבר מרדכי ויעש ככל

Quod cum audisset Mardocheus, Rursum mandavit
Esther, dicens : Ne putes quod animam tuam tantum
liberes, quia in domo regis es praecunctis Judaeis :
Si enim nunc suleris, per aliam occasionem libera-
buntur Judaei : & tu, & domus patris tui, peribitis. Et
quae novit, utrum idcirco ad regnum veneris, ut in
tali tempore parareris? Rursumque Esther haec Mardo-
cheo verba mandavit; Vade & congrega omnes Juh-
daeos, quos in Susan repereris, & orate pro me. Non
comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus no-
ctibus : et ego cum ancillis meis similiter jejunabo, &
tunc ingrediar ad regem, contra legem faciens, non vo-
cata, tradendum me morti & periculo. Igitur itaque
Mardocheus, & fecit omnia, quae ei Esther praece-
perat.

CAP. V. ה : אסתר עליו אסתר :
: regis domum contra, interiori regis domus atrio in fectit & tertio die in fuit Et
1 והיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בירת המלך הפנימית נכח בית המלך
2 המלך יושב על כסא מלכותו בבית הפלכות נכח פתח הבית : והיו כראות את
אסתר המלכה עמרת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביש הרוב אשר
3 בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביש : ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה
בקשתך עד חצי הפלכות וניתן לך : ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך
4 והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו : ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר
5 אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר : ויאמר המלך לאסתר במשתה
6 היום מה שאלתך וניתן לך ומה בקשתך עד חצי הפלכות ותעש : והענין אסתר
7 ותאמר שאלתי ובקשתי :

Die autem tertio induta est Esther regalibus vesti-
mentis, & stetit in atrio domus regiae, quod erat inter-
ioris, contra basilicam regis : at ille sedebat super solium
suum in consistorio palatii contra ostium domus. Cum-
que vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis
ejus, & extendit contra eam virgam auream, quam ten-
tebat manu. Quae accedens, osculata est summam
virgae ejus. Dixitque ad eam rex, Quid vis Esther regi-
na? quae est petitio tua? etiam si dimidiam partem
regni petieris, dabitur tibi. At illa respondit; Si re-
gii placer, obsecro ut venias ad me hodie, & Aman te-
cum, ad convivium quod paravi. Statimque rex; Vo-
cat, inquit, citò Aman, ut Esther obediat voluntati.
Venerunt itaque rex & Aman ad convivium, quod eis
regina paraverat. Dixitque ei rex, postquam vinum
biberat abundanter; Quid petis ut detur tibi? & pro
qua re postulas? etiam si dimidiam partem regni mei
petieris, impetrabis. Cui respondit Esther; Petitio
mea, & preces sunt istae :

TARGUM. PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

12 וכי הוא המן רשעא ית חתך דשמיא דניאל אעל ונפק לות אסתר ותקף רונייה ביה
13 וקטליה ואורפני חסן מיכאל וגבריאל מלאכי ואויאל למרדכי ית פתנמי אסתר : ואמר
מרדכי למיכאל ולגבריאל לאתבאל לות אסתר בדנא תימיון לה לא תחשבי בנפשכי
14 למחך לאשת יובא בבית מלכא מן כל יהודאי ארום אם משתק שתוקי בעדנא דהאלא
תנייע על יהודאי רוחא ושבויתא יקום ליהודאי מן אתר אחרון בנין וכות אבת
15 על מה יושיב ותחון מרי על מאן יד בעל דבביוהו ואתה וניסת בירת אבתך תוברון
על מה חובתא ומן הוא חכימא די ינדע אין לשנת דאתיא בעדנא דהא את מא
16 למחסן מלכותא : ואמרת אסתר למיכאל וגבריאל לאתבאל לות מרדכי : אור כנס
ותכל יהודאי די אשתחון בשושן וצומו על לא תכלון ואל תשתון חללא ויאל וצלו
קדם מרי על מא בלילא וביממא אוף אנא ועולמתי צומו חסין ובתר כן אעור לות
17 מלכא דלא בענא דהובית מן בית נשי ואדברית מעד פאונמא כדון אוביד מן
יוה על מא דהון בנין פורקן עשא בית ישראל : ונסס ובנס מרדכי ועבר על חרוב
חנא דפסחא וצומא יור ויתב על קסמא ועבד ככל די פקדת עליו אסתר :

Cum autem videret Haman impius Hathach, cui nomen Daniel, porro ac-
turo itantem ad Ezthet, excaudans furor ejus in eum, & occidit eum :
sed in promptu adjuverunt illic Michael & Gabriel Angeli, & narra-
verunt Mardchai verba Ezthet. Et dixit Mardchai Michaeli &
Gabrieli, ut responderetur Ezthet : sic dicitis ei, Ne arbitrer in ani-
ma tua quod abiens evades in domo regis ex omnibus Jehudaeis. Nam
si tacendo tacueris in tempore hoc, nec intercesseris pro Jehudaeis,
dilatatio & evasio exiliet Jehudaeis ex loco allo, ab merito patrum an-
tiquorum, & eripiet eos Dominus mundi & manu inimicorum suorum;
tu autem, & familia domus patrum tuorum peribitis propter hanc cul-
pam : & quis est sapiens qui sciat, an ad annum venientem tempore hoc
contigerit ad possidendum regnum? Et dixit Ezthet Michaeli &
Gabrieli, ut responderetur Mardchai. Vade congregato omnes Juh-
daeos qui inventi fuerint in Susan, & jejunate pro me; ne comedatis
& ne bibatis tribus diebus & orate ante Dominum mundi nocte & die,
& etiam ego & puella mea jejunabimus similiter: et posthac intrabo ad
regem, quanquam non juxta morem; & quemadmodum peris & gynecaeo meo
ta violenter abrepta, ita peccata a vasa hujus mundi propter salutem
populi domus Israel. Et contritatus & indignatus est Mardchai, &
peccavit in laetium festi Paschatis, & jejunium induxit, & sedis in
cinere : fecitque juxta omnia quae praeceperat ei Ezthet.

CAP. V.
ET fuit die tertio Paschatis, induit se Esther vestimento regio, &
requievit super eam spiritus sanctus, & stetit & oravit in atrio domus
regis interiori, quod extrinsecum erat & regione domus regis, quae erat in
jerusalem: & rex sedebat super solium regni sui in domo regia, & aspexit
omnino in regione portae domus. Et proloquuta Esther ita dixit; Domine
mundi ne tradas me in manum preputiati hujus, neq. efficias tepiditatem
Haman impij de me, quemadmodum effecit de Vasthi, quam postea editto
regio justis interfecit, quod vellet eum ducere in castra: Cumq. congrega-
rentur puella in manu Hegai, adfuit una filia Haman; sed placitum est
cunctis ut quotidie inquinares stercore matulam & urina, & os ejus
intertererem, & educerent eam quam citissime: atque hinc occasio data
est huic rei ut acciperet illi, nunc etiam reddo me gratiosam in oculis
ejus ne interficiat me, sed efficiat desiderij & petitione mea qua peti-
turus su ab eo. Tu etiam in misericordis tuis multis propitius es quo populo
tuo, ne tradas filios Jacob in manus Haman filij Hamdatha, filij Ada,
filij Bisnai, filij Aphlitis, filij Dejosof, filij Peros, filij Hamdan, filij
Talon, filij Anifomus, filij Charas, filij Charas, filij Segar, filij Negar,
filij Parmasta, filij Vaisatha, filij Agag, filij Sumcar, filij Amalek, filij
Eliphaz, filij Esau impij. Et fuit cum videret rex Ezthet stantem ac tri-
stissimam praeseferentem in atrio, & ambobus oculis fundentem lachrymas,
& suspicientem verus caelum, illico reportavit illa gratiam in oculis
ejus; & extendit rex ad Ezthet sceptrum aureum quod tenebat in manu
sua, & accessit Ezthet & attigit manu sua, et apprehendit caput sceptri.
Et dixit ei rex: Quid opus est tibi Ezthet regina? aut quae est postulatio
tua? vel si tu postulaveris ad dimidium regni mei, dabo istud tibi: tan-
tummodo ut extructur domus sanctuarij, quae stat in termino dimidij
regni mei haud largietur nisi tibi, quod ita pollicus sum jurjurando Gofem
Arabi, & Sanballath Horonitae & Tobiae servo Ammonitae, me non permis-
surus ea restaurari; metuo enim a fejudaeis, ne rebellent in me. Hoc
postulavit tu haud effecit tibi dabo: quidvis aliud quod petieris a me, de-
cernam ut fiat tibi confestim, & desiderium tuum tibi dabitur. Et dixit
Ezthet si regi gratum est veniat rex et Haman hodie ad convivium quod
fecit vobis. Et dixit rex: Accelerate Haman ut faciat verbum statutum
Ezthet: et intravit rex et Haman ad convivium quod fecerat
Ezthet. Et dixit rex ad Ezthet in convivio vini: Quae est petitio tua?
Ezthet reginae et quae postulatio tua? etiam si tu petieris ulque ad di-
midium regni mei, fiet petitio tua: tantummodo ne extructur domus
sanctuarij, quae stat in termino dimidij regni mei haud concessurus sum
tibi; quod ita fidem meam jurjurando afrinxerim Gofem Arabi, &
Sanballath Horonitae & Tobiae servo Ammonitae, me non permis-
surus ea restauretur, ne rebellent in me fejudaei. Et respondit Ezthet
et dixit: Ego minime populo dimidij regni petitione mea, neque res-
taurationem domus sanctuarij postulatio mea.

Verſio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Καὶ ἀποΐξει ὅμα ἐθρῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων, καὶ δαυμαθῆναι βασιλεῖα σάρκινον εἰς αἰῶνα. Μὴ παρὰ...

Et aperientium os gentium ad virtutes sanorum, & admirationi habebundum regem carneum in seculum. Ne cradas Domine sepe...

MS. A. (3) καὶ μὴ γρασάτω (ι) ἐχέου βοηθῶν, εἰ μὴ (κ) καὶ βδύσομαι * τὸ Σημίον (λ) κροῦν (μ) φωνῆς

K E Φ. ε.

CAP. V.

Quæ sequuntur de ingressu Esther ad regem, atque exanimatione ejus vultu illius exterrite,

in Vulg. Lat. habentur cap. 15. ver. 4. usque ad finem.

Καὶ ἐγένηθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσελθόντι, ἔξεδυστο τὰ ἱμάτια τῆς Σεραπίας...

Et factum est in die tertia ut cessavit orans, exiit vestimenta (a) servitium, & circumdata est gloria sua: Et facta splens...

MS. A. ἀπὸ τῆς ἐλπίδος σου, εἰς τὴν οὐρανόν, (β) ἐπερίδηξο ἔην (δ) καὶ τὴν σελήν (ε) ἤρεν τὸ πρόσωπον (ζ) περιφρονῶν ἐν ἀκμῇ θυμῷ...

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 ܐܠܗܝܢ ܟܝܢ ܨܘܒܐܢܢ ܥܝܢܝܢ ܕܐܝܠܗܝܢ ܕܥܝܪܐܢܢ ܘܕܝܘܢܢ ܘܕܥܪܒܝܢܢ ܘܕܥܝܬܝܢܢ ܘܕܐܪܡܝܢܢ ܘܕܥܝܪܐܢܢ ܘܕܝܘܢܢ ܘܕܥܪܒܝܢܢ ܘܕܥܝܬܝܢܢ ܘܕܐܪܡܝܢܢ...

Si adepta sum misericordiam in conspectu tuo rex, & si videtur tibi concedere quid postulo, & facere quod peto, hoc est: veniat rex & Haman ad convivium quod parabo...

אסתר : ו

Verfio VULG. LAT.

Sacerunt & dierum verborum monumentorū librum... CAP. VI. 1 affrendum ad dixit & : regis somnus se elongaverat illa nocte in...

Nocem illam duxit rex infomnem, iustique sibi af- ferri historias & annales priorum temporum...

TARGUM.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

1 ביה בליליא ההוא נרת שנחא דמלכא ביה בליליא ההוא נפק פורקנא ליהודא... 2 ביה בליליא אדברת שרה לביתיה אבימלך ביה בליליא אתקסלו כל בוכרי דמצרא...

1 In nocte illa recessit somnus regis : ipsa nocte illa prodiit salus Judaeis, nocte illa assumpta est Sarah in domum Abimelech, nocte illa interfecta sunt omnia primogenita Aegyptiorum...

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Οὐκ ἐβήλας ἢ ἔσημανῆσαι, ἐπέθετο δὲ ἀρχὴν (λ) σερῆσαι ἡμᾶς, καὶ τὸ πῦματ, Τὸν τε ἡμέτερον σω...

Non ferens autem superbiam sudavit principatu priore nos, et servitū, Et inculpatum regi...

Non ferens autem superbiam sudavit principatu priore nos, et servitū, Et inculpatum regi...

13 Ταύτην ἀνίγξαρον (λ) ἐπιπέδωσαν ὁραταλμοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, (ω) ἐτόιμος ἢ ἔδ πάντας τοὺς Ἰουδαίους...

Exemplaria autem proponantur visibilibus in omni regno, paratique sint omnes...

Exemplaria autem proponantur visibilibus in omni regno, paratique sint omnes...

14 Οἱ μὲν ἐν ἰσπαῖς ἐξήλθον ἀποδύνας τὰ ἑσθλὰ βασιλικὰ λεγόμενα ἁπλοῦς, ἢ ἐστὶν ἐξ ἡμῶν...

14 Qui ipsi quidem equites exierunt, felinantes, ea que a rege dicta erant, perficere...

14 Qui ipsi quidem equites exierunt, felinantes, ea que a rege dicta erant, perficere...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 Scripta autem sunt nomine regis Achshirash, & signata annulo ejus. Et mixta sunt...

16 CAP. IX. Mense autem duodecimo, qui est Adar, die decimotercio, cum advenerit tempus...

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

τὸ δὲ ἐν τῷ ἐμὲν, ἔστι ἐν (·) Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸ θεῖον, καὶ σωφρονιστοί. (η) καὶ ἔπαυσε κύριος τὸ πᾶν αὐτῶν, καὶ (θ) ἐβύρασα κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τέτων· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ ἔγινον (ι) ἐν τοῖς ἔθνεσι. Διὰ τὸτο ἐποίησε κληθεὶς δὺο, ἕνα τῶ λαῷ τῷ θεῷ, καὶ ἕνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἦλθον οἱ δὺο (κ) κληροὶ εἰς ἄραν καὶ καρὸν, καὶ εἰς ἡμέραν χρισίας, ἐνώπιον τοῦ θεῷ καὶ (ι) πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ἐμνήσθη (κ) ὁ θεὸς τῷ λαῷ αὐτῶν, καὶ ἐδικαίωσε τὸ κληρονομίαν αὐτῶν. Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὐταί, ἐν μῶνι Ἀδὰρ τῆς (λ) τεσσαρεσκαίδεκάτης, καὶ τῆς πεντηκαίδεκάτης τῷ μῶνι, μὲν Ἐσθέρης καὶ χαρῆς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ θεῷ, καὶ ἡμερῶν εἰς τὸ αἶωνα ἐν τῷ λαῷ αὐτῶν Ἰσραὴλ. Ἐτες τετάρτη βασιλευσῶν Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάρας, εἰσήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερῶν καὶ Ἀδλίτης, καὶ Πτολεμαίου ὁ υἱὸς αὐτῶν, τὸ σερκεμῆνεν θηροπλῆν τῷ (μ) Φερραῖ, ἢν ἔρα τῷ εἶ, καὶ ἡγεμῶν κῆν Λυσίμαχον Πτολεμαίου, τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Gens autem mea, hic est Israel, qui clamantes ad Deum, & saluati. Et saluavit Dominus populum suum: & eruit Dominus nos ex omnibus malis his. Et fecit Deus signa, & prodigia magna, quae non sunt facta in gentibus. Propter hoc fecit fortes duas, unam populo Dei, & unam omnibus gentibus. Et uenerunt duae fortes haec ad horam, & tempus, & ad diem iudicii coram Deo, & omnibus gentibus. Et recordatus est Deus populi sui, & iustificauit hereditatem suam. Et erunt eis dies hi, in mense Adar die quartadecima, & quinquadecima mensis, cum synagoga, & gaudio, & letitia coram Deo per progeniem in saeculum in populo eius Israel. Anno quarto regnante Ptolemaeo, & Cleopatra, attulit Dositheus (qui dicebat se esse sacerdotem, & Levitam) & Ptolemaeus filius ejus, propitiam epistolam ipsorum Pharae: quam dixerunt esse, & interpretatum esse Elysimachum Ptolemaei, qui in Hierusalem.

Τέλος τῆς Ἐσθῆρ.

MS. A. (·) Ἰσραὴλ, (η) ἐπαύσε τὸ πᾶν αὐτῶν (θ) ἐβύρασα ἡμᾶς (ι) τοῖς ἔθνεσιν. * Καὶ ἦλθον (κ) κληροὶ εἰς ἄραν καὶ * κληροί, (ι) πᾶσιν ἔθνεσιν. (κ) ὁ κύριος τῷ λαῷ αὐτῶν (λ) τεσσαρεσκαίδεκάτη τῷ αὐτῶν μῶνι, (μ) Φερραία, Ἐσθῆρ.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

19 Quapropter Judaei dispersi, qui habitant urbes dispersas decimo quarto Adar letitiam agunt et convivium, et diem festum, et proximo quisque partes mittunt. Scriptum autem ista Mordecai, et literas misit ad omnes Judaeos, qui per omnes provincias regis Achshirath, propinquas et longinquas, ut susciperent in se observandum decimum quartum et plenilunium mensis Adar singulis annis: Instar dierum quibus requiem adepti sunt Judaei de inimicis suis, et mensis qui conversus est ipsis de moerore in letitiam, et de luctu in festum, eos dies convalescentes et hilares, et proximo quaeque suo partes mitteret, et dona afflictis. Et susceperunt in se Judaei quod coeparent facere, et quod scripserat Mordecai, Propter Haman filium Hamadan Agagorum hostem universonum Judaeorum, qui cogitaverat de Judaeis, ut eos perderet, et fortes jecit, ut eos exterminaret: Et cum ingressa esset Esther in conspectum regis, dixit scriba: Redeant cogitata mala adversus Judaeos in caput ejus qui cogitavit, et suspendant ipsi filiosque ejus in patibulo. Propterea dies illos Purim appellant, nomine Sortis, propter verba hujus epistolae, et propter id quod viderant, et propter id quod ipsis accidit. Et susceperunt in se Judaei, et in posteros suos, et in omnes qui adjungerent se ipsis, non omni-fueros se duos dies istos, quemadmodum scripti sunt tempore suo anno. Et hos dies memoratum iri actumque, per omnia secula omnesque gentes, et provincias, et urbes. Nec cessaturus dies istos Purim de medio Judaeorum, nec memoriam eorum de posteris ipsorum. Scriptisque Esther regina filia Abihail, et Mordecai Judaeus omnem functionem qua firmaret epistolam istam Purim. Miseruntque literas ad omnes Judaeos, per centum viginti septem provincias quae in regno regis Achshirath, verba functionis ac pacis continentes. Ut sancirent dies istos Purim: tempore suo, quos in seiplos fanciverat Mordecai Judaeus et Esther regina quemadmodum ipsi in seiplos et in sobolem suam fanciverat praecceptum jejunii sui, et orationis. Et edictum Estheris fancivit quae dicta sunt de Purim, et scriptum est in libro.

CAP. X.

ET imposuit rex Achshirath tributum universae terrae & insulis maris. Omnia autem gesta opum & virium & demonstrationis magnificentiae Mordecai, quae ipsum extulit rex, ecce scripta sunt in libro gestorum diurnorum regum Mediae & Persiae. Mordecai enim Judaeus vicarius erat regis Achshirath: et praefectus Judaeis: Et bene cubiebat populo suo, et pro tota gente sua intercedebat.

Abfolutus est liber Esther.

TARGUM.

PARAPH. CHALD. Verfio Latina.

CAP. X.

1 וְשׂוֹי מַלְכָא אַחְשֵׁרוֹשׁ בְּנֵינָא עַל אֶרְעָא וְהַפְרִי יִסָּא: וְכַל עֹבְדֵי דְתוֹקֵפִיָּה וְגִבּוֹרֵי חַיִּים וּפְרוֹשׁ רִבּוּת מְרִדְנֵי דִי רִבְיֵיהּ מַלְכָּא הִלָּא אֲנִינּוּ בְּתִיבֵי עַל סִפְרָא פְתִימֵי יוֹמֵי אֵלְמַלְכָּא מְרִדְנֵי וּפְרָסָא: מְטוֹל מְרִדְנֵי יְהוּדָא פְתִימֵי דְמַלְכָּא אַחְשֵׁרוֹשׁ וְגִבּוֹרָא וּסְבָא דִּיהוּדָא רַב עַל כָּל עַמְמֵי וּמְסוּפָּה עַל מָא עֵדָּר סוּפִיָּה אַשְׁתַּמַּע לִיה וְשִׁמְעִיהּ וְכַל מַלְכֵיא דְחִילֵי מְקַמְיָהּ וְכַל לִיָּה מוֹדְעוּנֵי מִנְיָה הוּא מְרִדְנֵי דְמִי לְכֹכְבֵי גִנְיָה דְמוֹרָה בִּינֵי כֹכְבֵי אֲדָמָה לְשִׁפְרָתָּהּ דִּי יִנְקָא בְּעֵדָּרָא צְפִרָּה וְהוּא דְרָבָּן דִּיהוּדָא יִרְעֵי בְּסִגְיָא וְתִרְוֵן דְאַחֵי וְתִבְעֵי טְבִיחָא לְשִׁמְיָהּ וּמְמַלְלָא שְׁלָמָא לְכָל יְרֵעִיָּהּ:

LONDINI,
EXCUDEBAT THOMAS ROYCROFT.

M DC LV.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

1 m 2-3.

HISTORIALES.

TOM. II.

B
S
004